

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

ΒΟΥΛΗ

Τρίτη — 4 Δεκεμβρίου.

«Μάτια ποῦ δὲ βλέπονται, γλήγορα λησμονοῦνται.»

Ἀναγκάζομαι ὁ ἀχάριστος, ἅμα εἰσελθὼν νὰ καταλάβω τὴν θέσιν μου, νὰ ἐρωτήσω τὸν πλησίον μου ποῦς εἶναι ὁ ἔχων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Βήματος· καὶ ἦτο ὁ γνωριμώτατος κ. Δουζίνας, ὁ παρέχων τὰς ζωηροτέρας ἴσως γραμμὰς εἰς τοὺν ἀναγραφεῖς τοῦ βουλευτικοῦ μας χρονικοῦ.

Πταίει δὲ εἰς τοῦτο ἡ ὀκταήμερος διακοπὴ ἔνεκα τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. Κουμουνδούρου, τοῦ ὁποίου πολὺν καιρὸν ἀκόμη θὰ ποθῶμεν νὰ ἐπανίδωμεν τὸ φαῖν ἐπανοφόρι, τὸ διακριτικώτερον σημεῖον, ἀπὸ τοῦ δυσαναβάτου ὕψους τοῦ θεωρείου μας, τῆς παρουσίας τοῦ μελιχροῦ ἀνδρός· καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἐδῶλιον ὡς χήρα κακομαθημένη δέχεται ἤδη ἄνευ διακρίσεως κόμματος ἢ σώματος ἢ στόματος καὶ χωρὶς τινος διακοπῆς, ὡς παρετήρησα, πάντα θέλοντα νὰ δοκιμάσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὰς συγκινήσεις μιᾶς πολιτικῆς ἀρχηγίας. Ἀπαράλλακτα καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ μαθητικῷ μας σταδίῳ πόσαις φοραῖς ἐτρυφήσαμεν ἐπὶ τῆς κενῆς ἑδρας τοῦ διδασκάλου μας.

Δόξα σοι ὁ Θεός! ἡ Βουλὴ, ὡς νὰ ἐπηρεάζῃ αὐτὴν ἡ κατὰστασις τοῦ ἀναρρωνύοντος πολιτικοῦ τῆς ἐπιδεικνύει τὴν ἀκούραστον, ἀλλὰ ἡσύχως ἐκδηλουμένην πολυπραγμοσύνην τοῦ ὑπὸ ἀνάρρωσιν εὐρισκομένου.

Διὸ καὶ τὸ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων ἅτινα ὑποτρέφουσι τὰς καταγριδας τῶν γρονθοκοπημάτων τοῦ Βήματος, τοὺς κεραυνούς τοῦ βραχνοῦ ξελαργυκίσματος, καὶ τοὺς χειμάρρους τῶν συνήθων φιλοφρονήσεων· δὲν πρόκειται μὲν οὔτε περὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἄλλ' οὔτε καὶ περὶ τοῦ ὑπνρέτου τοῦ λαμπρυνοῦ.

ἡ συζήτησις ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνεστώσαν κατάστασιν τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ βουλευτὴς Βόλου κ. Φιλάρετος εἶναι ὁ πατὴρ τῆς συζητήσεως ἥτις ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐνεκυμονεῖτο. Ὁ κ. Φιλάρετος, νέος γνωστός διὰ τὰ ἐπιδειχθέντα ἐν διαφόροις ἐυκαιρίαις φιλελεύθερα φρονήματα αὐτοῦ, καὶ γνωστότερος ἤδη ὡς ὁ μόνος ἀπηλλαγμένος τῆς ρουσφετομανίας, καὶ προξενῶν μοι τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ἣν καὶ εἰκοσαέτις ἡλικία ἀνέραςτος ἐν μέσῳ τῆς προκλητικωτέρας νεότητος, παρέχει τοῦλάχιστον ἐλπίδας, ἂν ὅχι πολεμικῆς εὐφυίας, ἀλλὰ χρηστοθείας, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ὀλίγον.

Εἶχεν ἄλλοτε ὑποβάλλει ἐπερώτησιν περὶ τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ· ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ὑποβαλὼν αὐτὴν εἰς τοὺς Προέδρους καὶ Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ἐζήτηε δι' αὐτῶν νὰ μάθῃ κατὰ πόσον εἶναι τοῦτο ἀκριβές. Νομίζω ὅτι κάθε νοικοκυρὰ δὲ θάχῃ παρὰ καλὰ λόγια νὰ πῇ γιὰ τὸ σπῆτί της.

Τινὲς ἐκ τῶν προσκληθέντων ἀπήντησαν, τινὲς ὅχι· ἡ σήμερον δὲ ὤρισθη ὡς ἡμέρα συζήτησεως τοῦ θέματος.

Ὁ κ. Φιλάρετος προοιμιάσθη γενικὰ τινα περὶ δικαιοσύνης· εἶναι ὑπνρέτις τῆς πολιτείας· ὅταν ἡ δικαιοσύνη πάσχει, πάσχει καὶ ἡ πολιτεία· ὅταν ἄλλοι κλάδοι νοσοῦσι, τὸ κακὸν δὲν εἶναι ἀνεπανόρθωτον. Καὶ θέτει οὕτω τὸ ζήτημα :

Καλαὶ καὶ χρήσιμοι διατάξεις ἐν τῷ ὀργανισμῷ περιήλθον εἰς ἀχρηστίαν· παρακαλῶ τὸν ὑπουργὸν νὰ εἴπῃ, διατὶ τοῦτο; ἄλλαι δὲ διατάξεις δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὸ σύνταγμα· δι' αὐτὰς νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ.

Ὁ κ. Φιλάρετος κατόπιν ἐνδιατρίβει εἰς τὰς προεδρικὰς καὶ εἰσαγγελικὰς ἀπαντήσεις· αἱ πλεῖσται οὐδόλως ἡ ἐλάχισται διαρωτίζουσι τὸ ζήτημα· τινὲς δογματίζουσι τὸ ἀνυπόστατον τῶν ἐνδοιασμῶν του· ἄλλαι διακρίνονται ἐπὶ λακωνικότητι, καὶ μία διὰ τὴν παράταξιν τῆς δημοτικῆς φράσεως ἀνάρτα, πάταρτα, κάταρτα, φθονηθείσης ὑπὸ τοῦ

Στεφανίδου. Ποιείται ἐξαιρετικὴν μνησίαν τῆς μόνης ἐμβριθοῦς ἀπαντήσεως τοῦ εἰσαγγελέως Καλαμῶν, καὶ τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν, ἀνακοινούντος, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐν Πάτραις εὐρίσκεται εἰς πολὺ δυσάρεστον κατάστασιν.

Ὁ κ. Φιλάρτος ὑποστηρίζει ὅτι παραβιάζεται ὁ ὀργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων. Φρονεῖ ἐπιβλαβεῖς τὰς ἀνασυζητήσεις τῶν ὑποθέσεων, πολλάκις τρεῖς καὶ πεντάκις καὶ ἐξάκις. Πολλοὶ πολιτευόμενοι δικηγοροῦντες ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ οἱ δικασταὶ μεθ' ὅλας τὰς χρηστὰς αὐτῶν διαθέσεις, παρασύρονται συμπαθόντες. Ἔνεκα τῆς κακῆς ἐκλογῆς τῶν καταστημάτων καὶ τῆς συγχῆς αὐτῶν ἀλλαγῆς δὲν δύνασθε νὰ εὐρητε ἀπ' ὧν ἐκδοθεῖσιν πρὸ πενταετίας. Ὅσοι εἶναι ὥραϊον ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰσὶ ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, τόσῳ μένει ἀνεφάρμοστον πρὸ πάντων εἰς τὸ στάδιον τῆς προδικασίας ἐν τῇ ποινικῇ δικαιοσύνῃ· καὶ ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ὑποδίκου ἐπὶ ἑνδεκα ἔτη! Εἰσαγγελεῖς τινες ἀποδίδουσι τὸ κακὸν εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς μισθοδοσίας, ἄλλοι εἰς τὴν τοῦ προσπικίου, ἄλλοι εἰς τοὺς δικηγόρους, ἄλλοι εἰς τοὺς ἐγκληματίας, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπίδρασιν· τρεῖς ἢ τέσσαρες δὲ εἰς τὰς προσθέτους ἐργασίας δι' ὧν ἐπιβαρύνονται οἱ δικασταί.

Ὁ κ. Φιλάρτος γνωματεύει ὅτι ἐν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὴν γνωμοδότησιν περὶ τῶν παύσεων, διορισμῶν, καὶ μεταθέσεων, ὅπερ ἡ Βουλὴ, ὡς εἶδος, ἀποδέχεται δυσάρεστος ἐν ἀποδοκιμασίᾳ καὶ ψυθιρισμῷ· ὅτι δὲν πρέπει νὰ δικηγορῶσιν οἱ πολιτευόμενοι, ὅπερ ἐξεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Στεφανίδου, διότι τὸ δικηγορεῖν δὲν εἶνε ἀτιμωτικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐπιρρεάζεται ὑπὸ τῶν βουλευτῶν ὅτι ὁ μισθὸς εἶνε ἀνεπαρκής.

Ὁ κ. Φιλάρτος ἐπὶ τέλος προτείνει νὰ συστηθῇ πενταμελής ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον κανονικῶς λειτουργεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ νὰ ὑποβάλῃ περὶ τούτου ἔκθεσιν.

Μετὰ τὸν Παλαμῆδην, φρονούντα ὅτι πρέπει τελεσφόρως ἡ βουλὴ νὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ τὸ ἔθεσεν ἅπαξ, ὠμίλησαν οἱ κ.κ. Φλογαίτης καὶ Ποταμιάνος, ὅτε διεκόπη διὰ τὴν ἐπαύριον ἡ συζήτησις, μὴ οὔσης ἀπαρτίας.

Καὶ ὁ μὲν Φλογαίτης ἠκούσθη μετὰ μεγάλης προσοχῆς· ὁ λόγος τοῦ ἀνεπὸλε τὸν ἕτερον λόγον τοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐπίσης ῥιζοσπαστικὸς, θηρεύων τὰς ἄκρας μεταρρυθμίσεις, καὶ ἀνατρέχων εἰς τοὺς θεσμοὺς τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν. Ἀπεφάνετο κατὰ τῆς προφυλακίσεως, κατὰ τῆς ἐφέσεως, καὶ ἠρεύνεσε τὴν δικαστικὴν διοίκησιν ἐν Πρωσσίᾳ, Βελγίῳ, Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἀμερικῇ. Ἀφοῦ οἱ Εἰσαγγελεῖς ἐξαρθῶνται ἀπὸ τὰ νύμματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πῶς νὰ λειτουργῇ κανονικῶς ἡ Δικαιοσύνη;

Ὁ δὲ Ποταμιάνος ὠμίλησε μετ' ἐξαιρέτου εὐγλωττίας καὶ πειστικότητος ἐπιχειρημάτων, καὶ τοι αὐτοσχεδίως ἀναλαβὼν ν' ἀντικρούσῃ ἐπιχειρήματα τῶν δύο προλαλήσαντων. Ἀποῦμαι ὅτι δὲν ἠδυνήθην ἐξ ἴσου ἀκριβῶς νὰ ἀντιληφθῶ τὰ καθέκαστα τῆς ὁμιλίας τοῦ ἑνεκα τῆς καταγραμμένης ἀκουστικῆς, μεθ' ἧς συνειργάζετο καὶ ἡ ἰδιότροπος ἐπιμονὴ τοῦ ῥήτορος νὰ ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τὰ μέλη τῆς δεξιᾶς, στρέφων μικρὸν τὰ νῶτα πρὸς τὰς θέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τὸ θεωρεῖν μας. Καὶ αὐτὸ, νομίζω, θὰ ἠνάγκασε τὸν κ. Σταῖκον νὰ ἀνακράξῃ: «Λοιπὸν ἐμεῖς νὰ φύγωμε!»

ὑπερμαχεῖ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς προφυλακίσεως· νομίζει ὅτι ὡς λειτουργεῖ ἡ δικαιοσύνη δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς συντόνου μερίμνης τῶν βουλευτῶν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γί-

νῃ λόγος ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐξευτελίζων τὴν Δικαιοσύνην, καὶ ἐκσφενδονίζων ὕβρεις κατὰ δικαστικῶν προσώπων· ὅτι μόνον βραδύτης περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ὑπάρχει· ὅτι ἂν χωλὴν ἡ δικαιοσύνη, αἰτία εἶνε οὐχὶ ἀτέλεια ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ κοινωνικοὶ λόγοι, τοὺς ὁποίους δεξιῶς υποδεικνύει. Καὶ θεωρεῖ ἀναφωλὴ τὴν περὶ ἐπιτροπῆς πρότασιν.— Ἡδέως δὲ ἠκούετο καὶ ὁ μεταλλικὸς ἦχος τῆς φωνῆς του.

Ὁ κ. Τρικούνης, καταλιπὼν τὴν συνήθη νογελὴ ἀπάθειάν του, ἤκρατο αὐτοῦ ἐν προσοχῇ. Ἐν γένει ὁ κ. Ποταμιάνος φαίνεται ὅτι ὅσο σπανίως ἐνθυμείται τὸ Βῆμα, τόσῳ καλῶς γνωρίζει τί ἀξιοῖ ἐκεῖνο παρὰ τῶν ἐπισκεπτῶν του.

Κουτρούλης.

ΕΥΤΥΧΩΣ

γίνονται καὶ μερικὰ καλὰ. Καὶ τὸ ὀλιγώτερον καλὸν δὲν εἶναι βεβαίως αἱ περὶ τὴν γυμναστικὴν προδοὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως τετραετίαν. Ἡ παρέμβασις τοῦ ῥωμαλέου αὐτοῦ κλάδου, ὡς τινος δυνατῆς πλατάνου, εἰς τὰ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, παρέχει βεβαίαν ἐλπίδα ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀποτινάξῃ τὸ διπλοῦν ῥάσος τῆς θεολογικῆς ψευδοθητικῆς καὶ τῆς σχολαστικῆς ψευδοπαιδείας καὶ θὰ παραστῇ εὐσταλὴς νεανίς, λευκὴ, ὑψιτενὴς καὶ ὑπερήφανος ὡς ἀγαλμα ἀρχαῖον.

Ἀπὸ τῆς ὑπουργείας τοῦ Μαυροκορδάτου ἀρξάμεναι αἱ περὶ τὴν γυμναστικὴν κυβερνητικαὶ μερίμναι, ἐξακολουθήσασαι ἐπὶ Κουμουνοδούρου χρηματίσαντος ἐπὶ ἱκανὸν καιρὸν ὡς ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, ἔλαβον ἔντασιν ἀρκετὰ μεγάλην σχετικῶς πρὸς τὸ παρελθὸν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης ὑπουργείας τοῦ κ. Λομβάρδου.

Ὁ ἀερωδέστερος καὶ αἰσθηματικώτερος τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφάνη εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς γυμναστικῆς ἐκ τῶν θετικωτέρων. Ἐνόησεν ὅτι τὰ ἱερώτερα χρήματα εἶναι τὰ χάριν τῆς γυμναστικῆς διδόμενα. Ἐνόησεν ὅτι ἂν πρόκειται νὰ ἔχωμεν ἄλλα ἡμερώτερα, ἡθικώτερα καὶ γενναιότερα ἀποτελέσματα παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, θέλομεν τὰ ἔχει καὶ δι' ἄλλων μὲν ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων, εἰς ἃς πράγματι φιλοτίμως κατέγινε, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῆς γυμναστικῆς ἥτις φρονιματίζει καὶ φέρει σωτήριον ἀντιπερισπασμὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ἱερεξταστικὸν μαρτύριον τὸ ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖς, τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ τοῖς γυμνασίοις διὰ τῶν λεγομένων κλασικοθηρησκευτικῶν σπουδῶν ἐξασκούμενον ἐπὶ τῆς νεωτέρας γενεᾶς.

Πρὸς τοῦτο διεκλάδωσε τὴν γυμναστικὴν καὶ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς ὅλα τὰ γυμνάσια τῆς πρωτευούσης, κατέστησε τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων ἀνθρωπινωτέρους, ἡλάττωσεν ὅσον ἠδυνήθη — ὅχι ὅμως καὶ ἐντελῶς — τὸν ῥουσφετικὸν χαρακτῆρα τοῦ γυμναστηριακοῦ προσωπικοῦ καὶ προσέβη εἰς τὸ σπουδαιότερον ὅλων διάνθημα — τὸ ὁποῖον αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἔθνους μας εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ κ. Λομβάρδου — κατέστησε δηλαδὴ τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς **ὕποχρεωτικόν**, ἰσόβαθμον πρὸς τὴν Ἱερὰν Κατήχησιν καὶ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ τὰ ἄλλα Ἱερὰ καὶ Ἀνίερα.

Τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων θὰ δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ σωτήριο μάθημα τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ νεολαία τῶν Γυμνασίων μας, χάρις εἰς τὸν κ. Λομβάρδον, θὰ ἐξέρχεται ἐρρωμενεστέρα ἢ τὸ πρῖν.